

РЕШЕНИЕ

№ 1391

гр. София, 01.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45
състав**, в публично заседание на 06.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **5832** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145- 178 АПК, вр. чл. 91 и следващите от ЗДСл.

Производството е образувано по жалба на О. Ц. Й., адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адвокат Н. В., адрес: [населено място], [улица], етаж 1, ателие 2, срещу Заповед № РД – 26 – 239 / 25.05.2023 г. на Министъра на отбраната, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното правоотношение с О. Й. на длъжност държавен експерт в отдел „Управление на държавните имоти“, главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“, с ранг I старши, считано от датата на връчване на заповедта.

В жалбата е посочено, че Заповед № РД – 26 – 239 / 25.05.2023 г. на Министъра на отбраната, е издадена в нарушение на административнопроизводствените правила и на материалните правни норми. В жалбата е посочено, че с писмо рег. № 21 – 38 433 от 08.09.2021 г. на директор дирекция „Управление на човешките ресурси в отбраната“ (председател на дисциплинарния съвет в МО) О. Й. е уведомен, че с МЗ № ОХ – 693 / 13.08.2023 г. срещу него е образувано дисциплинарно производство от дисциплинарния съвет в Министерството на отбраната. С писмо рег. № 05 – 06 – 2 от 16.05.2023 г. на Министъра на отбраната, О. Й. е уведомен, че освен горепосоченото дисциплинарно дело, срещу него е образувано второ дисциплинарно дело с МЗ № ОХ – 345 / 28.04.2023 г. за изясняване на фактите и обстоятелствата, изложени в доклад рег. № 05 – 06 – 2 / 07.04.2023 / 21 г. на комисия от Инспектората на МО. Й. е представил писмени обяснения пред Министъра на отбраната по двата доклада, като

същевременно е поканен да се яви пред Министъра на 19.05.2023 г. Според изложеното в жалбата не се установява някой от членовете на дисциплинарния съвет да е заемал юридическа длъжност в МО или да има юридическо образование. На жалбоподателя О. Й. не е представено решение на дисциплинарния съвет, нито той е уведомен такава да е изготвяно. Според изложеното в жалбата, ДНО не е изложил мотиви, в които да е обсъдил обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Не са взети предвид обясненията на Й., от които се установява, че регистрите се поддържат в изискуемата от закона форма. Не е взето предвид, че актуването на имотите се извършва след щателна проверка и уверение, че няма претенции на трети лица. В жалбата е посочено, че съгласно чл. 75 от ЗДС, в министерствата, ведомствата и областните администрации, които съставят актове за държавна собственост, се създават главен регистър и спомагателни регистри по образец, утвърден от Министъра на регионалното развитие и благоустройството. В жалбата е отбелязано, че със Заповед № РД – 02 – 14 – 1003 / 30.11.2006 г. на Министъра на регионалното развитие и благоустройството са утвърдени образците на актове за публична държавна собственост (АПДС) и образец на Главен регистър на имоти – държавна собственост, свързани с класифицираната информация, представляваща държавна тайна или със сигурността и отбраната на страната. Според жалбоподателя, бланката на регистъра от 2006 г. е с минимална разлика от този от 1997 г. – вече воден в Министерството на отбраната. Към 29 март 2007 г. (датата на която е получено писмото от МРРБ) в Министерството на отбраната вече са заведени 1012 броя акта, поради което е продължено воденето на регистъра от 1997 г. Изложени са съображения, че не е възможно да се попълва данъчната оценка за имота, доколкото естеството на имотите, свързани със сигурността и отбраната на страната, за които се съставя акт по чл. 70, ал. 2 от ЗДС, са бели петна в кадастралната карта.

На следващо място, в жалбата се твърди, че липсва конкретна заповед на Министъра на отбраната, която да определя конкретно длъжностно лице, което да води регистрите на имотите – държавна собственост, съгласно изискванията на чл. 75 от ЗДС. В щатното разписание на Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“, както и през всичките години на съществуването ѝ, е имало и има длъжностно лице / лица, в чиито функции (чрез длъжностната характеристика), е възложено поддържането на регистрите и документите на имотите, в управление на МО и на видовете войски на БА.

Посочено е още, че в чл. 75 от Закона за държавната собственост няма изрична разпоредба Главният и спомагателните регистри за актовете да се поддържат в електронен вид.

На следващо място, в жалбата е отбелязано, че не е доказано забавяне във връзка с актуването на поземлен имот (ПИ) с идентификатор 72566.50.7 по КККР на [населено място], област П.. Според жалбоподателя ежегодно се съставят графици за АПДС през съответната календарна година с цел планиране и по-висока ефективност в процеса по съставяне на актове. Всеки служител трябва да подаде информация за предстоящо актуване на имотите и да ги включи в графика за съответната година. Възможно е да се актуват и имоти извън график. Конкретно по отношение на поземлен имот (ПИ) с идентификатор 72566.50.7 по КККР на [населено място], област П., в жалбата е посочено, че през 2018, 2019 и 2020 г. се води значителна кореспонденция между Държавната агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН) вследствие на техни проверки относно язовирното съоръжение и в чие управление е същото.

Държавната агенция за метрологичен и технически надзор твърди, че собственик на язовир „ВП“ е МО. От Министерството на отбраната е посочено, че те не са собственици.

В обобщение е посочено, че не се установява О. Й. да е извършил виновно нарушение на служебните си задължения. В оспорената заповед не са посочени конкретни задължения, които О. Й. не е изпълнил.

Иска се от съда да отмени оспорения административен акт. Претендират се разноски, включително хонорар за адвокат.

Жалбоподателят О. Ц. Й. се явява лично в открито съдебно заседание. Представя се от адвокат Н. В., с пълномощно по делото. Претендират се разноски, като се представя списък по чл. 80 от ГПК. В списъка е посочено, че се претендират 1000, 00 лева платено адвокатско възнаграждение за първа инстанция; 10, 00 лева държавна такса; 500 лева депозит за вещо лице; 100 лева – допълнителен депозит за вещо лице – общо 1610 лева.

Ответникът – Министърът на отбраната на Република България, представлява се от И. А. (държавен експерт – юрист в дирекция „Правно – нормативна дейност в отбраната“) – служител с юридическо образование.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството. Не изразява становище по съществуването на спора.

Административен съд София – град, след като се запозна с доводите и възраженията на страните, както и със събраните в хода на съдебното производство писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

О. Ц. Й. е заемал длъжността началник на отдел „Управление на държавни имоти“ в ГДИО в посочения период, който с оглед търсене на дисциплинарната му отговорност е от 02.11.2019 г. до 02.11.2020 г.

В периода от 05.07.2021 г. до 03.08.2021 г. е извършена извънпланова тематична проверка на главна дирекция „Инфраструктура в отбраната“ (ГДИО) от Инспектората на Министерството на отбраната със следните цели: 1) Да се провери спазването на нормативните актове, вътрешните правила и заповедите на Министъра на отбраната за законосъобразното провеждане на административните дейности в Министерството на отбраната, свързани с воденето на регистри в съответствие със Закона за държавната собственост (ЗДС) и Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България. 2) Да се провери съставянето и актуализирането на актовете за държавна собственост за недвижимите имоти с отпаднала необходимост. Резултатите от проверката са обобщени в доклад на главния инспектор на Министерството на отбраната. Докладът е с рег. № 21 – 38 – 433 / 05.08.2021 г. В него е посочено, че липсва акт на Министъра, съгласно чл. 328, ал. 2 от ЗОВСРБ, както и неспазване на образеца на Главен регистър на имотите – държавна собственост, свързани с класифицирана информация, представляваща държавна тайна, или със сигурността на страната и неизпълнение на разпоредбата на чл. 328, ал. 3 от ЗОВСРБ за изграждане на регистрите на недвижимите имоти и като електронни.

По повод на тези факти, с МЗ № ОХ – 693 от 13.08.2021 г. е възложено образуването на дисциплинарно производство, което да се проведе от дисциплинарен съвет. Едно от лицата, посочени в този акт е жалбоподателят О. Й., който е заемал длъжността началник на отдел „Управление на държавни имоти“ в ГДИО в посочения период – 02.11.2019 г. до 02.11.2020 г.

В изпълнение на МЗ № Р – 10 / 13.01.2023 г. е извършена извънпланова тематична

проверка на ГДИО от И. за установяване на длъжностните лица, които не са предприели действия и са забавили процедурата за изготвяне на проект на Решение на Министерския съвет за отнемане правото на управление на Министерството на отбраната на язовир ВП, разположен в имот с идентификатор 72566.50.7 по КККР на [населено място] (ПИ № 00078 по КСВ), [община], област П. и за предоставянето му в управление на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“. Резултатите от проверката са обективирани в доклад рег. № 05 – 06 – 2 / 07.04.2023 г. на Комисия от инспектората на МО.

Със Заповед № ОХ – 345 / 28.04.2023 г. на Министъра на отбраната е възложено образуването на дисциплинарно дело от дисциплинарния съвет, назначен с МЗ № ОХ – 241 / 24.03.2021 г., изменена и допълнена с МЗ № ОХ 910 / 13.10.2021 г., МЗ № ОХ – 1121 / 08.12.2021 г. и МЗ № ОХ – 298 / 13.04.2023 г. за привличане към наказателна отговорност на отговорното длъжностно лице: О. Ц. Й. – държавен експерт в отдел „Управление на държавни имоти“, ГДИО, посочено в доклад рег. № 05 – 06 - 2 / 07.04.2023 / 21 г. на комисия от И., като едно от отговорните длъжностни лица за планирането, организирането и контрола върху работата на подчинените му служители за периода на заеманата от него длъжност като началник на отдел „Управление на държавни имоти“, ГДИО от 01.07.2015 – 21.07.2022 г.

По делото като доказателства са представени протоколи от заседания на дисциплинарния съвет, проведени преди образуване на второто дисциплинарното производство срещу О. Й. на дата 28.04.2023 г. Протокол № 1 от дата 26.08.2021 г. съдържа информация, че дисциплинарното производство е било насочено към ангажиране на дисциплинарната отговорност на Е. П. (през периода от 11.10.2019 г. до 25.05.2021 г. е заемала длъжността главен директор на Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“), както и срещу О. Й. – началник на отдел „Управление на държавните имоти“ в ГлДИО. На държавния служител е отнет на дата 28.10.2020 г. достъпът до класифицирана информация. Достъпът е върнат на дата 21.01.2021 г., след което отново е отнет. В Протокол № 2 от заседанието на дисциплинарния съвет (от дата 30 август 2021 г.) е посочено, че преценка относно изслушването на посочените лица трябва да се извърши след получаване на информацията от Главния директор на ГлДИО.

Протокол № 4 отразява проведено заседание от дата 18 април 2023 г. В този протокол е посочено, че съгласно чл. 94, ал. 1, т. 3 от ЗДСл сроковете за налагане на дисциплинарни наказания не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск. Посочено е, че предвид тази разпоредба, образуването с МЗ № ОХ – 693 / 13.08.2021 г. дисциплинарно дело е било временно преустановено по отношение на О. Й.. От 2.11.2020 г. до 23.03.2023 г. включително Й. е в платен / неплатен отпуск и отпуск поради временна неработоспособност с кратки прекъсвания за по 1 – 2 дена. Петото заседание на дисциплинарния съвет е проведено на дата 19 април 2023 г. На това заседание са били отправени въпроси към главния директор на главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ – В. К.. Той е посочил, че не е провеждана официална среща с МРРБ по темата за образците, като в телефонен разговор е посочено, че ако се отправи писмено запитване, отговорът на регионалното министерство ще бъде да се спазват образците. След като не е проведена такава среща, не са се променили и образците, използвани от МО. След доклада на Инспектората се работи по образеца от 2006 г. на МРРБ.

Като доказателство по делото е представен и приет Протокол от дата 28 април 2023 г.

Задачата на дисциплинарния съвет е определена като изясняване на факти и обстоятелства по констатираните нарушения и степента на вина на О. Й.. В този протокол е посочено, че същевременно срещу О. Й. е образувано и друго дисциплинарно производство за непредприети действия по организиране на дейностите и контрол в направление управление на собствеността, актосъставяне и документално обезпечаване, обективирани в доклад на Инспектората на МО. Поради дългосрочно отсъствие на О. Й. (от 02.11.2020 г. до 23.03.2023 г.) към момента на заседанието на съвета делото не е приключило. Д. съвет единодушно е приел, че двете дисциплинарни производства трябва да се обединят.

В изпълнение на това предложение е издадена Заповед № ОХ – 368 от 04.05.2023 г. на Министъра на отбраната. В нея е посочено, че точка 2 от МЗ № ОХ – 693 / 13.08.2021 г. се изменя така: дисциплинарният съвет да изясни фактите и обстоятелствата по извършените нарушения и степента на вина на посочените длъжностни лица, предвид изложените обстоятелства в доклади на Инспектората на Министерство на отбраната от 05.08.2021 г. и от 07.04.2023 г. С посочената Заповед № ОХ – 368 от 04.05.2023 г. на Министъра на отбраната е посочено, че се прекратява дисциплинарното дело срещу държавен служител в отдел „Управление на държавни имоти” в главна дирекция „Инфраструктура на отбраната”, образувано с МЗ № ОХ – 345 / 28.04.2023 г.

Като доказателство по делото е приложен Протокол № 6 от проведено на 5 май 2023 г. заседание на Дисциплинарния съвет. Председателят на съвета е запознал членовете с годишните оценки на О. Й. за периода от 2012 до 2020 г. Д. съвет е приел решение, че предлага на дисциплинарно наказващия орган да наложи на О. Й. най-тежкото наказание „уволнение” по чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСЛ.

В хода на дисциплинарното производство е установено, че дейностите по отчетността и регистрацията на имотите – държавна собственост на Министерството на отбраната се осъществяват на основание чл. 75 – 77 от Закона за държавната собственост, чл. 106 от ППЗДС и чл. 328 от ЗОВСРБ.

Съгласно чл. 27, ал. 1, т. 2 от Устройствения правилник на МО, приет с ПМС № 5 от 21.01.2014 г. функцията, свързана с отчетността и регистрацията на имотите – държавна собственост, е възложена на Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“. Тази дирекция поддържа регистър на имотите; съставя актовете за имотите – публична държавна собственост, за имоти, свързани с класифицирана информация, представляваща държавна тайна, или със сигурността на страната, и води регистър за тях.

Установено е в хода на дисциплинарното производство, че съгласно чл. 75 от ЗДС в министерствата, ведомствата и областните администрации, които съставят актове за държавна собственост, се създават Главен регистър и спомагателни регистри по образци, утвърдени от Министъра на регионалното развитие и благоустройството. Според административния орган, по категоричен начин е установено, че Образецът на Главен регистър за имоти – държавна собственост, свързани с класифицираната информация, представляваща държавна тайна, или със сигурността на отбраната на страната, не се е водил в разглеждания период (02.11.2019 г. – 02.11.2020 г.) съгласно изпратения през 2007 г. от Министерството на регионалното развитие и благоустройството в МО образец. Спазването на образца е започнало едва след направените от И. констатации в доклад с рег. № 21 – 38 – 433 / 05.08.2021 г. Изложените от О. Й. твърдения в писмените му обяснения с рег. № 21 – 38 – 433 / 15.09.2021 г., както и в тези към рег. № 05 – 06 – 2 / 19.05.2023 г., които са в насока на

това, че АПДС са „съставяни в съответствие с образците на МРРБ“, се опровергават според дисциплинарно наказващия орган.

Прието е за установено, че съгласно разпоредбите на ЗДС регистрите се водят от длъжностно лице, оправомощено от Министъра, ръководителя на ведомството или областния управител. Няма оправомощено такова длъжностно лице в съответния период, макар това да е задължение на отдел „Управление на държавни имоти“. Съгласно чл. 328, ал. 2 от ЗОВСРБ правилата за воденето на регистрите по чл. 328, ал. 1, сред които и регистри на недвижимите имоти в управление на МО, структурите на пряко на подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, публична държавна собственост и частна държавна собственост, се определят от Министъра на отбраната. Такива правила не са издавани в този конкретен период. Установено е, че главният директор е утвърдил на 10.08.2017 г. Вътрешни правила за отчетността и регистрацията на имотите – държавна собственост, които обаче не са утвърдени от министъра на отбраната и нямат характер на административен акт. Не е спазена и разпоредбата на чл. 328, ал. 3, във връзка с ал. 2, б. „а“ и „б“ от ЗОВСРБ регистрите на недвижимите имоти в управление на МО (публична и частна) да се изградят и като електронни.

Дисциплинарно наказващият орган е приел, че началникът на отдел „Управление на държавни имоти“ е трябвало, на основание чл. 71, ал. 1 от ЗДС, да създаде организация за съставяне на нов Акт за публична държавна собственост за имот с идентификатор 72566.50.7 по КККР на [населено място], област П., след като със Заповед № РД – 18 – 255 / 24.08.2017 г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър са одобрени кадастрална карта и кадастрален регистър за този имот. Имотът е актуван едва през декември 2022 г., въпреки документалната готовност много преди това.

В резултат на забавянето на актуването на поземлен имот с идентификатор 72566.50.7 по КККР на [населено място], област П. е забавена и процедурата по предоставянето на имота на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, с което са настъпили и вредни последици за Министерството на отбраната – а именно съставен му е Акт за установяване на административно нарушение № 03 – 024 / 12.12.2022 г. за нарушение на разпоредбата на чл. 190а, ал. 2 от Закона за водите. Този акт, според мотивите на оспорената заповед, освен с финансовото си измерение, оказва влияние и на доброто име на Министерството на отбраната.

Според мотивите на оспорената заповед, съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДСл държавният служител е длъжен да изпълнява задълженията си точно, добросъвестно и безпристрастно в съответствие със законите на страната и устройствения правилник на съответната администрация.

Дисциплинарно наказващият орган е достигнал до извод, че нарушенията са извършени при условията на небрежност, а не на умисъл. Тяхната съвкупност и системност обуславят налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание, а именно – уволнение.

На 19.05.2023 г. жалбоподателят е изслушан лично от Министъра на отбраната, което е потвърдено със собственоръчно подписана от О. Й. декларация.

Издадена е Заповед № РД – 26 – 239 / 25.05.2023 г. на Министъра на отбраната, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното правоотношение с О. Й. на длъжност държавен експерт в отдел „Управление на държавните имоти“, главна дирекция „Инфраструктура на

отбраната“, с ранг IV старши, считано от датата на връчване на заповедта.

Като е взета предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите, формата на вината на държавния служител, обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното служебно поведение на държавния служител О. Й. и на основание чл. 89, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 5, във връзка с чл. 90, ал. 1, т. 5, при спазване на изискванията на чл. 91, чл. 92, ал. 1 от ЗДСл и чл. 93 и сроковете по чл. 94 ЗДСЛ на О. Ц. Й., е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“. На основание чл. 107, ал. 1, т. 3 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя на длъжност държавен експерт в отдел „Управление на държавни имоти“, главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“, с ранг I старши (погрешно посочен в оспорената заповед като IV старши), считано от датата на връчване на настоящата заповед. На основание чл. 108, ал. 2 от ЗДСл държавният служител не е запазил ранга си. Изплатено е било обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 2023 г. – пропорционално на времето, което се признава за служебен стаж.

В хода на съдебното производство е допусната и назначена съдебно – техническа експертиза. За вещо лице е назначен инж. П. К. П., специалност: Електронна техника и микроелектроника – диагностика и приложение на микропроцесорните системи. Вещото лице дава заключение, че Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ поддържа Главен регистър на държавната собственост (публична). Съдържа данни за съставяне на актове за имоти – публична държавна собственост, за имоти, свързани с класифицирана информация, представляваща държавна тайна, или свързани със сигурността и отбраната на страната. Р. на актовете се води на хартиен носител, в специална книга, прошнорувана и пронумерована и по правила за съхранение и водене на класифицирана информация. Не се води електронен вариант на регистъра. В заключението е посочено още, че Главен регистър на държавната собственост (частна), съдържа данни за съставяни актове за имоти – частна държавна собственост. Р. на актовете се води на хартиен носител, в специална книга. Не се води електронен вариант на регистъра. Към момента на извършване на ревизията са установени регистрирани 906 имота в Регистър на имотите (публична и частна държавна собственост). Р. се води електронно. Спомагателен регистър на имотите – държавна собственост, представляващи търговски обекти и подблокови пространства, в управление на МО. Установени са общо 120 имота. Р. се води електронно. Спомагателен регистър за осъществени разпоредителни действия (продажба) на имоти – частна държавна собственост, в управление на МО.

По делото е допусната допълнителна компютърна съдебно – техническа експертиза, по която вещото лице да извърши сравнение между образеца на водения през процесния период (02.11.2019 г. - 02.11.2020 г.) в Министерството на отбраната Главен регистър за имоти - държавна собственост, свързани с класифицираната информация, представляваща държавна тайна, или със сигурността и отбраната на страната, от една страна, и изпратения през 2007 г. от Министерството на регионалното развитие и благоустройството в Министерството на отбраната образец на Главен регистър на имоти - държавна собственост, свързани с класифицираната информация представляваща държавна тайна или със сигурността и отбраната на страната, утвърден със Заповед № РД-02-14- 1003/30.11.2006 г. на Министъра на регионалното развитие и благоустройството, от друга страна.

В допълнителната експертиза вещото лице посочва, че въз основа на фактите и

констатациите, установени с настоящата експертиза и отчитайки начина, по който бил воден Главен регистър от 1997 г., след 2006 година и през процесния период от 02.11.2019 г. до 02.11.2020 г., то може да се направи извод, че в регистъра се съдържа необходимата информация, с което Министерството на отбраната е спазило изискванията на образеца на Главен регистър на имоти - държавна собственост, свързани с класифицираната информация, представляваща държавна тайна или със сигурността и отбраната на страната, утвърден със заповед № РД-02-14-1003/30.11.2006 г. на Министъра на регионалното развитие и благоустройството.

От създаването си и до момента на осъществяване на настоящата проверка, както и през процесния период от 02.11.2019 г. до 02.11.2020 г., според вещото лице, в Министерството на отбраната, Главен регистър на държавната собственост (публична) не е бил воден електронно.

В хода на съдебното производство е разпитан като свидетел Т. В. А.. Свидетелката посочва, че познава жалбоподателя О. Й., доколкото в периода от м. февруари 2014 г. до месец май 2019 г. е изпълнявала длъжността главен директор на Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“. Свидетелката заявява, че в този период О. Й. е изпълнявал длъжността началник отдел „Управление на собствеността“ и заместник главен директор. Според св. А., Главният регистър за имоти държавна собственост, свързани с класифицираната информация, не се е водил електронно. Никога не е имало такова изискване от закона регистърът да се води електронно. Свидетелката не си спомня да е имало препоръка регистърът да се води електронно. Длъжностните характеристики са били утвърждавани от Постоянния секретар на отбраната. Имотите, които имат статут на такива, свързани с отбраната и сигурността на страната, не могат да бъдат декларирани пред данъчната служба, поради което в регистъра се вписва балансовата стойност, а не данъчната оценка. Данъчна оценка не може да бъде извадена от общината. Поради тази причина в актовете се вписва балансовата стойност, а не данъчната. Тези имоти не могат да бъдат декларирани, тъй като са свързани с отбраната и сигурността на страната. Свидетелката А. заявява, че по нейно време се е водила кореспонденция с Държавната агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН) за имот в [населено място]. Спомня си, че е имало проблем с този имот, доколкото МО не е могло да се легитимира като собственик на съответното съоръжение. Свидетелката А. посочва, че актуването на един поземлен имот е комплексна дейност между два отдела. Първо, в Главната дирекция, това е отдел „Кадастър и инвентаризация“ (докато свидетелката е работила там се е наричал така). Второ, отдел „Управление на собствеността“.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София – град, Първо отделение, 45 – ти състав, от правна страна намира следното:

Жалбата е подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – Министърът на отбраната на Република България. Той се явява орган по назначаване спрямо жалбоподателя О. Й., което означава, че притежава дисциплинарна власт над държавния служител и може да наложи дисциплинарно наказание, включително най-тежкото – уволнение.

Към момента на налагане на дисциплинарното наказание жалбоподателят О. Й. е заемал длъжността държавен експерт в отдел „Управление на държавни имоти“ в Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ на МО. Дисциплинарното наказание е наложено на О. Й. за извършени от него нарушения докато е заемал длъжността

началник на отдел „Управление на държавни имоти“ в Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“.

По отношение изискването за спазване на срок и установената форма съдът констатира следното:

Спазен е срокът по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл, съгласно който дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му, който по-къс срок тече във втория и за който съдът следи служебно по аргумент на чл. 168, ал. 1 от АПК. Съгласно чл. 94, ал. 3 от ЗДСл, давностните срокове по алинея първа не текат (т. е. спират), когато държавният служител е в законоустановен отпуск. Жалбоподателят Й. е бил в платен / неплатен отпуск и отпуск поради временна неработоспособност с кратки прекъсвания от 1 – 2 дена за периода от 02.11.2020 г. до 23.03.2023 г. Обстоятелствата от извършената проверка са обективирани в докладна записка, изготвена от председателя на дисциплинарния съвет в МО – Л. М., към рег. № 05 – 06 – 2 / 19.05.2023 / 2021 г. Докладната записка е изготвена на дата 16.05.2023 г. и на същия ден Министърът на отбраната е положил резолюция върху нея „Да“. От този момент се счита, че започва да тече двумесечният срок от откриване на нарушението, който е изтичал на дата 16.07.2023 г. Заповедта за налагане на дисциплинарното наказание е изготвена на 25.05.2023 г.

На дата 21.07.2022 г. е издадена Заповед № РД – 26 – 225 от Министъра на отбраната на основание чл. 82, ал. 1 ЗДСл. С тази заповед О. Й. е преназначен от длъжността началник на отдел „Управление на държавни имоти“ в Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ на МО на длъжността държавен експерт в отдел „Управление на държавни имоти“ в Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ на МО, длъжностно ниво 5 по К., Експертно ниво 1Б, с ранг I старши, считано от 21.07.2022 г.

В оспорената заповед са установени няколко нарушения, свързани с неупражняване в необходимата степен на планиране, организиране и контрол при воденето на отчетност и регистрацията на имотите – държавна собственост на Министерството на отбраната от страна на О. Й. в качеството му на началник на отдел „Управление на държавни имоти“ в Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“. Планирането, организирането и контролът като дейност, която се осъществява от всеки един началник на отдел, принципно са свързани и са част от управленската функция, която се осъществява във всяка една административна структура, която е част от администрацията на изпълнителната власт. Посоченото означава, че дисциплинарната отговорност на О. Й. в конкретния случай е ангажирана най - общо за несправяне с възложените му управленски функции и задачи при воденето на отчетност и регистрацията на имотите – държавна собственост на Министерството на отбраната. Нарушенията, описани в оспорената заповед, могат да бъдат обособени по следния начин: 1) неводене на Главния регистър за държавна собственост, съгласно утвърдения от Министъра на регионалното развитие и благоустройството образец; 2) неводенето му в електронен вариант съгласно чл. 328, ал. 3 от ЗОВСРБ; 3) липсата на правила за водене и поддържане на регистрите по чл. 328, ал. 1 от ЗОВСРБ и неоправомощаването на длъжностно лице, което да води регистрите и при съставянето и актуализирането на актовете на държавна собственост на недвижими имоти с отпаднала необходимост – неизвършването на актуване на имотите, публична държавна собственост, действащи и освободени войскови райони съгласно

утвърдените годишни графици; 4) липсата на утвърдени от Министъра на отбраната правила относно процеса за съставяне на актове за публична държавна собственост за имоти, свързани с класифицирана информация, представляващи държавна тайна, както и такива, свързани с класифицирана информация, представляващи държавни тайна, както и такива, свързани със сигурността и отбраната на страната. Периодът, в който са установени тези нарушения, е от 02.11.2019 г. до 02.11.2020 г.

Заповедта е издадена при допуснати съществени процесуални нарушения поради следното:

Съобразно разпоредбата на чл. 35 от АПК, административният орган трябва преди издаване на акта да изясни всички факти и обстоятелства от значение за случая. Дисциплинарно наказващият орган не е изпълнил задължението си по посочената разпоредба от АПК, както и задължението по чл. 93, ал. 1 от ЗДСл, тъй като освен да събере, също така трябва да оцени всички доказателства по преписката, включително свързаните с обясненията и възраженията на разследвания служител, както и приложените писмени документи, което е довело до издаване на акт при неизяснени фактически обстоятелства.

Настоящият състав намира, че в настоящото производство остава недоказан основният факт за извършени дисциплинарни нарушения.

В обжалваната заповед не става ясно на база на коя група доказателства, Министърът на отбраната е изградил фактическите си изводи и на какво се базират правните му такива за деянията, вменени на О. Й. като дисциплинарни нарушения.

В Тълкувателно постановление № 3 от 7.06.2007 г. на ВАС по т. д. № 4 / 2007 г., което по силата на чл. 130, ал. 2 от ЗСВ е задължително за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове, е прието, че нарушенията на служебната дисциплина са обединени в две групи. В първата група, с оглед особеностите на настоящото дело, попадат виновно неизпълнение на служебни задължения, чийто източник са разпоредбите на ЗОВСРБ, издадените въз основа на него подзакониви нормативни актове, заповеди и разпореждания на ръководството на МО. Във връзка с това при упражняване на правомощията си в дисциплинарното производство наказващият орган е длъжен да дава точна правна квалификация на нарушенията на служебни задължения, свързани със заеманата длъжност и регламентирани по описания начин. Когато е извършено действие или бездействие във връзка със служебни задължения, нарушени са конкретни правила, които очертават съдържанието на служебното правоотношение, трябва да се налагат наказания на онези основания, в чийто фактически състав са включени нарушенията на служебните задължения.

Съдът формира извод, че не се доказва обективният елемент на дисциплинарното нарушение - неизпълнение на служебни задължения, което е вменено на жалбоподателя с оспорената заповед. От обективна страна не се доказва и дисциплинарното нарушение „неспазване на правилата на Кодекса за поведение на държавните служители“. Не се доказва и субективният елемент на деянието, а именно виновно поведение при форма на вината „груба небрежност“.

Относно неводенето на Главния регистър за държавна собственост съгласно утвърдения от Министъра на регионалното развитие и благоустройството образец

Съгласно чл. 75 от Закона за държавната собственост, в министерствата, ведомствата и областните администрации, които съставят актове за държавна собственост, се

създават главен регистър и спомагателни регистри по образец, утвърден от Министъра на регионалното развитие и благоустройството. Със Заповед № РД – 02 – 14 – 1003 / 30.11.2006 г. на Министъра на регионалното развитие и благоустройството са утвърдени образците на актове за публична държавна собственост (АПДС) и образец на главен регистър на имоти – държавна собственост, свързани с класифицираната информация, представляваща държавна тайна или със сигурността и отбраната на страната. Към датата на утвърждаване на тези образци, Министерството на отбраната вече води главен регистър на държавната собственост. Р. е заведен в регистратурата за класифицирана информация. Положен е гриф „Секретно“. Към 29 март 2007 г. в Министерството на отбраната са съставени и заведени 1012 броя акта, поради което е продължено воденето на регистъра от 1997 г.

При преглед и сравняване на двата регистъра (от 1997 г. и 2006 г.) се установяват минимални различия. Текстовете на графите са различни, но те носят една и съща информация. В хода на съдебното производство са представени двата регистъра. Видно от допълнителното заключение на вещото лице инж. П., въз основа на фактите и констатациите, установени с настоящата експертиза и отчитайки начина, по който бил воден Главен регистър от 1997 г., след 2006 година и през процесния период от 02.11.2019 г. до 02.11.2020 г., то може да се направи извод, че в регистъра се съдържа необходимата информацията, с което Министерството на отбраната е спазило изискванията на образца на Главен регистър на имоти - държавна собственост, свързани с класифицираната информация, представляваща държавна тайна или със сигурността и отбраната на страната, утвърден със заповед № РД-02-14-1003/30.11.2006 г. на Министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Настоящият състав намира, че заключението на вещото лице (основно и допълнително) може да бъде кредитирано. Действително то не е задължително за съда, но при обсъждането му заедно с другите доказателства по делото, не се откриват основания да не бъде възприето като компетентно изготвено (чл. 202 ГПК). И основното и допълнителното заключение на вещото лице са направени на основата на извършени проверки на място в Министерството на отбраната. Оказано му е съдействие от страна на служители в МО, отговорни за воденето на регистри. Според заключението на вещото лице, Главният регистър се води от 1996 г. В момента в него са регистрирани 2540 акта. Р. е с ниво на класификация „Секретно“ и съдържа класифицирана информация, представляваща държавна тайна или свързана със сигурността и отбраната на страната. Прието е, че поради несъществени разлики с новата техническа форма от 2006 г. до настоящия момент този регистър се води в същата форма. В него се допълва информацията, изисквана от МРРБ. Изключение прави информацията за данъчната оценка на имота, доколкото такава не се генерира от страна на данъчната администрация. Това е така поради обстоятелството, че сградите и тяхното местоположение представляват класифицирана информация и не се декларират. Във връзка с това обстоятелство, основателни са аргументите, изложени в писмената защита на адв. В., че след 2006 г. не се установяват писмени възражения или дадени препоръки от страна на МРРБ към МО. В хода на съдебното производство беше разпитана като свидетел Т. А.. Тя е изпълнявала длъжността главен директор на Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ за периода от м. февруари 2014 г. до м. май 2019 г. В своите показания тя заявява, че са правени множество проверки и одитни инспекции, като никога не са констатирани нарушения

конкретно по отношение на воденето на регистрите, включително и по отношение на Главен регистър.

В хода на съдебното производство не се установи по безспорен начин, че бланката на Актовете за публична държавна собственост не е спазена. Настоящият състав приема, че дори да съществуват минимални разлики в образците, то те не са съществени и се дължат на обективни причини. В съставените от МО Актове за публична държавна собственост по реда на чл. 70, ал. 2 от ЗДС в графата „данъчна оценка на имота към момента на утвърждаване на акта“ е отразена балансовата стойност. Не е отразена данъчната оценка на имота, каквото е изискването на образеца. Това е така по напълно обективни причини. Имотите, свързани със сигурността и отбраната на страната, за които се съставя акт по чл. 70, ал. 2 от ЗДС, се показват само с идентификатор и граници на имота. Сградите не се попълват (чл. 27, ал. 3 от ЗКИР). В акта за публична държавна собственост се описват сградите като обща бройка с обща застроена площ. Това обстоятелство прави невъзможно коректното им данъчно деклариране, което да позволява автоматично софтуеърно генериране на данъчна оценка за имота. Имотите от този тип се декларират с балансова стойност, и поради тази причина тя се посочва в акта за публична държавна собственост. Именно балансовата стойност се вписва и в Регистъра на публичната държавна собственост. Настоящият състав не приема тезата на ответника, че образецът на МРРБ трябва да се следва дословно, като не става ясно как например той може да се следва дословно в графата „данъчна оценка на имота“.

Във връзка с описаното нарушение основателни са аргументите на адв. Н. В., че след 2006 г. не са представени писмени доказателства, които да са в насока на това, че МРРБ не приема образеца на регистъра във формата, в който е воден в МО. В хода на дисциплинарното производство е изслушано длъжностно лице от ГД „ИО“, което е посочило, че е провело телефонен разговор със служител на МРРБ. В този разговор му било заявено от страна на представителя на МРРБ, че регистърът не трябва занапред да се води в такава форма. Действително този факт остава недоказан по делото. Основателно е посоченото от адв. В., че ежегодно, съгласно чл. 82, ал. 2 от ЗДСл, до 30 март в МРРБ се изпращат всички съставени АПДС за предходната година, като липсват доказателства по делото, по този повод да се правени забележки или да е получавана информация от страна на МРРБ за неспазване на бланката на акта за П..

По отношение на твърдяното нарушение, че е нарушена разпоредбата на чл. 328, ал. 3, вр. с ал. 2, б. „а“ и б. „б“ от ЗОВСРБ, регистрите на недвижимите имоти в управление на МО (публична и частна) да се изградят и като електронни

Настоящият състав приема, че остава недоказано защо именно О. Й. е имал задължението да изгради регистри на недвижимите имоти в управление на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на Министъра на отбраната и Българската армия в електронен формат. Във връзка с това трябва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 328, ал. 3 от ЗОВСРБ е приета през 2016 г. (Изм. – ДВ, бр. 98 от 9 декември 2016 г.). С § 97., т. 3 от ЗИД на ЗОВСРБ е прието, че в чл. 328, в ал. 3 думата „автоматизирани“ се заменя с „електронни“. Разпоредбата е влязла в сила три дни след обнародването на параграфа в Държавен вестник, доколкото друго не е предвидено в ПЗР на ЗИД на ЗОВСРБ. Посоченото означава, че още през месец декември (12 декември 2016 г.) е възникнало задължение за създаване на електронни регистри. От оспорената заповед не става ясно защо отговорността за

липсата на електронни регистри е възложена на О. Й.. Този факт не се установи и в хода на съдебното производство. Дори да се приеме, че посочените регистри е трябвало да се водят електронно, от оспорената заповед не може да се установи безспорно, че това задължение и било част от правомощията и задълженията на О. Й.. Според св. А. Главният регистър за имоти държавна собственост, свързани с класифицираната информация, не се е водил електронно. Никога не е имало такова изискване от закона регистърът да се води електронно. Свидетелката не си спомня да е имало препоръка регистърът да се води електронно. Съдът намира, че в тази си част показанията на св. А. представляват субективно мнение, което не обвързва никого.

Според жалбоподателя О. Й. в Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ са създадени и се поддържат следните регистри: 1) Регистър на имоти в управление на МО за освободени войскови райони – публична и частна държавна собственост, създаден в ИА „ДС на МО“ и поддържан след 2008 г. в МО, съхраняван и поддържан ежедневно на сървър; 2) регистър на магазини и подблокови пространства – в табличен вид; 3) Географска информационна система (Г.) – графична и семантична (атрибутна) информация за действащите и освободени войскове райони (ВР), която се съхранява на сървър. Според жалбоподателя трябва да се прави разлика между електронно поддържане на регистри за имотите П. и ЧДС, от една страна, и Главния и спомагателните регистри за актовете, от друга. Тезата е изразена в писмените обяснения, дадени в хода на дисциплинарното производство.

За пълнота на изложението настоящият състав трябва да посочи, че в разпоредбата на чл. 328, ал. 3 от ЗОВСРБ ясно е посочено в какъв вид трябва да са регистрите, а именно – електронен. Според адвокат В. няма изискване за водене на регистрите в електронен формат. Съдът не приема тезата на жалбоподателя, изразена в писмените бележки по делото, представени от страна на адв. Н. В., че съгласно чл. 328, ал. 1, т. 2 от ЗОВСРБ в МО се поддържат регистри на недвижимите имоти в управление на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на Министъра на отбраната и Българската армия: а) публична държавна собственост; б) частна държавна собственост, и те се поддържат електронно. Няма изискване обаче, според адв. В., в чл. 75 от ЗДС Главния и спомагателните регистри за актовете да са електронни.

Във връзка с това основателно е посочено в писмените бележки на процесуалния представител на ответника, че е налице неизпълнение на разпоредба на специален закон – чл. 328, ал. 3, във вр. с ал. 2, б. „а“ и „б“ от ЗОВСРБ. Недоказано обаче остава обстоятелството, защо изпълнението на тази разпоредба е трябвало да бъде осъществено конкретно от О. Й..

По отношение на липсата на правила за водене и поддържане на регистрите по чл. 328, ал. 1 от ЗОВСРБ

В хода на съдебното производство е установено, че има изработени Вътрешни правила, утвърдени от Главния директор на дата 10.08.2017 г. В тези правила – в Глава втора, раздел I, точка 1, подробно е изписан редът (правилата) за водене на регистри. Съответният експерт, съгласно длъжностната му характеристика, води съответните регистри по тези правила. Регистрите са водени съгласно вътрешните правила на ГД „ИО“ и са били своевременно актуализирани.

Основателен е аргументът, изложен в писмените бележки, представени от адв. Н. В., че в хода на съдебното производство са представени Вътрешни правила, чиито текст преповтаря вътрешните правила, по които е работено в МО до 01.02.2022 г.

Основателно се сочи, че текстът на настоящите правила в голяма степен преповтарят текста на предходните.

Тезата на дисциплинарно наказващия орган е, че са установени Вътрешни правила, но те са били утвърдени от главния директор на ГД „ИО“ на дата 10.08.2017 г. Доколкото те не са утвърдени от Министъра на отбраната, а от главния директор, то те нямат характер на административен акт. Това, според мотивите в оспорената заповед, е нарушение на чл. 328, ал. 2 от ЗОВСРБ. Съгласно тази разпоредба, правилата за воденето на регистрите по чл. 328, ал. 1 от ЗОВСРБ се определят от Министъра на отбраната. Според настоящия състав не се установява по безспорен начин връзката между така твърдяното нарушение и жалбоподателя О. Й.. Очевидно е, че Вътрешни правила са съществували и през проверявания период. Те са били утвърдени от Главния директор на ГД „ИО“ на дата 10.08.2017 г. Неясно остава защо отговорността за това, че те не са утвърдени от Министъра на отбраната, а от главния директор, се възлага върху жалбоподателя. Очевидно това управленско решение е било взето и прието за адекватно още към дата 10.08.2017 г., т. е. много преди проверявания период. Действително на по - късен етап И. на МО е констатирал, че Вътрешните правила трябва да са утвърдени от Министъра, но това не води до безспорен извод, че именно О. Й. е виновен за съществуващата до този момент административна практика.

По отношение на оправомощено от Министъра на отбраната лице, което да води регистрите за имотите държавна собственост по чл. 75 от ЗДС

Министърът на отбраната не е оправомощавал конкретно лице, което да води регистрите на имотите – държавна собственост, съгласно изискванията на чл. 75 от ЗДС. В щатното разписание на Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“, както и през всичките години на съществуването ѝ, е имало и има длъжностно лице /лица, в чиито функции (чрез длъжностната характеристика), е възложено поддържането на регистрите и документите на имотите, в управление на МО и на видовете войски на БА.

Във връзка с това недоказано остава обстоятелството, че разпоредбата на чл. 75 от ЗДС създава задължение конкретно длъжностно лице да бъде определено със Заповед на Министъра на отбраната, за да води регистрите. Основателни са аргументите на жалбоподателя, че е допустимо с длъжностни характеристики да се възлагат задължения на отделни служители, въз основа на които те да носят отговорност за регистрите. В хода на съдебното производство са представени такива длъжностни характеристики, с които на определени служители от МО е възложена тази отговорност. Длъжностните характеристики са утвърдени от Постоянния секретар на отбраната. Това правомощие да утвърждава длъжностни характеристики са делегирани с разпоредбата на чл. 50, т. 3 от Наредба № Н – 10 от 31.03.2010 г. за изготвяне, утвърждаване, изменение и съхраняване на длъжностните разписания и длъжностните характеристики в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на Министъра на отбраната и българската армия.

По делото са представени и конкретни длъжностни характеристики на длъжности от отдел „Управление на държавни имоти“ от ГД „ИО“. Представена е длъжностна характеристика на длъжността „Главен специалист“, която е от дата 02.03.2020 г. Утвърдена е от постоянен секретар на отбраната. В раздел „Преки задължения“, точка 5, е посочено, че главният специалист трябва да завежда в Главните регистри актовете за публична и частна държавна собственост имотите, които са в управление на МО, и да ги актуализира в съответствие с настъпилите промени. Друга длъжностна

характеристика, която обосновава като аргументирана тезата на адв. В., е тази на длъжността „Главен експерт“ (л. 47 от Приложение № 2 към делото). Тя също е от дата 02.03.2020 г., като е утвърдена от постоянен секретар на отбраната. В нея в раздел „Преки задължения“, точка 5.2 е посочено, че главният експерт поддържа регистър на имотите ЧДС в управление на МО, представляващи търговски обекти и подблокови пространства е ежемесечно го актуализира. Посочените примери са достатъчни, за да се приеме, че в МО е съществувала практика, при която е имало и има длъжностно лице /лица, в чиито функции (чрез длъжностната характеристика), е възложено поддържането на регистрите и документите на имотите, в управление на МО и на видовете войски на БА.

Във връзка с изложеното, настоящият състав не приема аргументите на ответника, че това нарушение се доказва от писмените обяснения на О. Й.. Своеобразното признание, направено в обяснения на дисциплинарно наказаното лице, не изключва задължението на дисциплинарно разследващия орган да събира доказателства за извършено дисциплинарно нарушение. Обратното означава, че всяко едно признание на вина изключва събиране на доказателства от страна на помощния орган, т. е. от дисциплинарната комисия. Не се установява по безспорен начин, че липсата на заповед за оправомощаване на конкретно лице, е довело до ситуация, при която не е имало отговорни длъжностни лица. Вярно е и обратното – дори наличието на такава заповед не гарантира, че дейността по водене на регистри в МО би била на по-добро ниво. Според настоящия състав не се установява от обективна страна пряко задължение от страна на жалбоподателя, което да го свързва със задължението да се изготви „оправомощаваща“ заповед, която да бъде подписана от Министъра на отбраната. Не е посочено в оспорения акт, кой е трябвало да изготви проекта на заповед, дали това е трябвало да бъде О. Й. или е трябвало да възложи тази задача на служител от неговия отдел, кой е трябвало да бъде инициатор за изготвянето на проект на такава заповед, въз основа на кои служебни задължения и в кое ниво от йерархичната структура на дирекцията.

По отношение на забавяне на актуване на имот с идентификатор 72566.50.7 по КККР на [населено място], област П.

На следващо място, в оспорената заповед е въведено твърдение, че е налице неспазване на утвърдените годишни графици за актуване на имоти ДВР и О. и по – конкретно забавяне на актуване на имот с идентификатор 72566.50.7 по КККР на [населено място], област П..

Организацията за съставяне на АПДС за имота започва с графика от 2017 г. (второ полугодие), утвърден от Главния директор на ГД „ИО“. Поводът е влязла в сила кадастрална карта, за която се изисква съставяне на нови актове за публична държавна собственост по реда на чл. 71 от ЗДС. В хода на съдебното производство е установено, че през 2018, 2019 и 2020 г. се води значителна кореспонденция между Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН) вследствие на техни проверки относно язовирното съоръжение и относно въпроса в чие управление е това съоръжение. Агенцията твърди, че собствеността на язовир „ВП“ е на Министерството на отбраната, като в същото време, от страна на МО е изразена противоположна позиция. Позицията е посочена в четири отделни писма в периода от 2018 – 2020 г. Отделно от посоченото, в имота с идентификатор 72566.50.7 по КККР на [населено място], са констатирани и два броя сгради с неустановен собственик, които не са отразени в баланса на Строителни войски. Това е наложило да се изследва

тяхната собственост, с оглед преценка дали да се включат или не в нов акт за публична държавна собственост (АПДС).

Създалата се неяснота, по отношение на въпроса, в чие управление е язовирното съоръжение и наличието на сграден фонд с неизяснен собственик, е затруднило и забавило действието на длъжностните лица по оценка и преценка за подготовката на регистър за земя, сгради и съоръжения като неразделна част по съставянето на нов Акт за публична държавна собственост.

Във връзка с това основателни са аргументите на адв. В., изложени в писмените бележки по съществото на спора, че въведените мотиви в оспорваната заповед, че има финансови последици за МО в резултат на нарушението на О. Й., остават недоказани. Твърди се, че такава финансова вреда за МО е настъпила от съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН). Основателно е посоченото, че съставеният акт е издаден много след периода, за който е ангажирана дисциплинарната отговорност на О. Й.. Той е съставен на 12.12.2022 г.

Съдът не споделя доводите на адв. В., че посоченият в мотивите на заповедта АУАН така и не е представен по делото. В Приложението към материалите по делото (син класьор) се съдържа АУАН № 03 – 024 / 12.12.2022 г., като същият е приобщен като доказателство по делото с протоколно определение на съда. Той е съставен от С. Д. – главен инспектор в регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ – С. България (ГД НЯСС). В мотивите на този АУАН е посочено, че на 28.09.2022 г. е извършена проверка и контрол на язовирната стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията на язовир „ВП“. Проверката е извършена на основание чл. 190, ал. 4, т. 2 от Закона за водите. При извършването на проверката по Закона за водите на 28.09.2022 г., чрез обход и оглед на язовирната стена и съоръженията към нея, е установено, че основният изпускател има два шибърни спирателни крана (ремонтен и работен) в шахта откъм въздушния откос. Установено е, че и двата изпускателни крана са неизправни. Това е довело до констатацията, че е нарушена разпоредбата на чл. 190а, ал. 2 от Закона за водите. Нарушението се твърди, че е осъществено от собственика на язовирната стена и съоръженията към нея, а именно – Министерството на отбраната. Видно от така представения АУАН с него не са нанесени финансови вреди на МО. Не са приложени доказателства за издадено наказателно постановление. От друга страна, не става ясно каква е отговорността на О. Й., за това, че и двата изпускателни крана на посоченото съоръжение са неизправни. Видно от докладна записка на Главен директор на Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“ – инж. В. К. - от дата 12.12.2022 г., с която той изпраща АУАН на директора на дирекция „Правно – нормативна дейност в отбраната“, то МО и към тази дата продължава да счита, че не отговаря за управлението на язовира. Тоест бил е налице правен спор, кой е собственик на това съоръжение, като спорът е продължил най-малко и към датата на съставяне на АУАН. В мотивите на оспорената заповед е посочено, че съставеният АУАН № 03 – 024 / 12.12.2022 г. е имал финансово измерение за МО. Т. измерение настоящият състав не установи. Съгласно разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН актът за установяване на административно нарушение има изчерпателно посочени реквизити. Те са изброени от т. 1 – 10. Сред тях не фигурира размер на имуществена (в смисъл на финансова) санкция. Тази санкция намира отражение едва в Наказателното постановление, ако такова бъде издадено – чл. 57, ал. 1, т. 7 от ЗАНН, във вр. с чл. 83 от ЗАНН. Както вече беше посочено, не се установи от доказателствата по делото да има такава

наказателно постановление.

Според мотивите на оспорената заповед, така описаните нарушения на О. Й. са в противоречие с чл. 2, т. 3 и чл. 2, т. 6 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация (приет с ПМС № 57 / 07.04.2020 г.); с т. 2 и т. 3 от Раздел IV, на функционалната характеристика на ГДИО; т. 5.1., т. 5.2., т. 5.5., т. 5.6., т. 5.9., т. 5.10. от длъжностната характеристика за длъжността началник отдел „Управление на държавни имоти” в ГДИО, утвърдена на 31.01.2019 г. от постоянния секретар на отбраната.

По-конкретно е посочено, че действията на началника на отдела „Управление на държавни имоти“ в ГДИО противоречат: на принципа на добросъвестност, изразяващ се в грижливо, старателно и отговорно изпълнение на служебните задължения (чл. 2, т. 3 от Кодекса); на принципа на отговорност, изразяващ се в изпълнение на възложените задачи компетентно и в срок, с цел постигане на висок обществен резултат (чл. 2, т. 6 от Кодекса); на т. 2 от Раздел IV, на функционалната характеристика на ГДИО, съгласно която на отдел „Управление на държавни имоти“ е възложена функцията да съставя актове за държавна собственост по реда на чл. 70, ал. 2 и във връзка с чл. 71 от ЗДС за имотите публична държавна собственост; на т. 3 от Раздел IV, на функционалната характеристика на ГДИО, съгласно която на отдел „Управление на държавни имоти“ е възложена функцията да организира дейностите по придобиване и управление на недвижими имоти – публична държавна собственост; на т. 5. 1. от длъжностната характеристика на длъжността началник на отдел „Управление на държавни имоти“, съгласно която началникът на отдела „Ръководи работата на отдела като: планира, организира, съгласува и координира дейностите по придобиване, управление, ползване, администриране, инвентаризиране и разпореждане с имоти публична / частна държавна собственост в управление на Министерството на отбраната“; на т. 5.2. от длъжностната характеристика на длъжността началник на отдел „Управление на държавни имоти“, съгласно която началникът на отдела „Ръководи, планира и координира работата на пряко подчинените му експерти и главни специалисти в отдела“; на т. 5.5. от длъжностната характеристика на длъжността началник на отдел „Управление на държавни имоти“, съгласно която началникът на отдела „Организира регистрацията и отчетността на военните имоти“; на т. 5.6. от длъжностната характеристика на длъжността началник на отдел „Управление на държавни имоти“, съгласно която началникът на отдела „организира дейността по съставяне на АПДС по реда на чл. 70, ал. 2 ЗДС; на т. 5.9. от длъжностната характеристика на длъжността началник на отдел „Управление на държавни имоти“, съгласно която началникът на отдела „Пряко отговаря за изготвянето и изпълнението на графиците за разпоредителните действия“; на т. 5.10. от длъжностната характеристика на длъжността началник на отдел „Управление на държавни имоти“, съгласно която началникът на отдела „Планира, ръководи и координира дейността за предоставяне на имоти на други ведомства и юридически лица по реда на ЗДС.“

В оспорената заповед не е извършена правна квалификация на описаните по-горе действия и бездействия на О. Й.. Разпоредбата на чл. 89, ал. 2 от ЗДСл определя пет вида нарушения. В самите мотиви на оспорената заповед е отбелязано, че алинея втора на чл. 89 ЗДСл посочва видовете дисциплинарни нарушения изчерпателно. Принципно това е вярно. Вече беше посочено, че когато е извършено действие или бездействие във връзка със служебни задължения, нарушени са конкретни правила,

които очертават съдържанието на служебното правоотношение, трябва да се налагат наказания на онези основания, в чийто фактически състав са включени нарушенията на служебните задължения. Според настоящият състав недопустимо е в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание да липсва подвеждане на установените факти под състава на установените в чл. 89, ал. 2, т. 1 – 5 ЗДСл. отделни състави на нарушения. Описанието на определени действия / бездействия на О. Й. и изброяването на определени задължения от длъжностни характеристики и от Кодекса за поведение на държавните служители не покрива стандарта за законосъобразно ангажиране на дисциплинарна отговорност.

Действително в оспорената заповед (на с. 10 от нея) е посочено, че Й. е нарушил своите служебни задължения по чл. 89, ал. 1 от ЗДСл. Посочено е още, че неосъществяването на контрол по изпълнението в срок на поставените задачи е дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 от ЗДСл, а именно неизпълнение на служебните задължения, определени в неговата длъжностна характеристика – чл. 21, ал. 1, във вр. с ал. 2 от ЗДСл и неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, във вр. с чл. 2, т. 3 и т. 6 от същия. Посоченото обаче е твърде общо и не дава възможност да се установи кои точно действия / бездействия на Й. са квалифицирани по чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл и кои – по чл. 89, ал. 2, т. 5 от ЗДСл. Това нарушава правото му на защита. Дисциплинарните нарушения са законоустановени и всеки един установен факт в хода на дисциплинарно производство трябва да бъде подведен под състава на някоя от хипотезите (точките) на чл. 89, ал. 2 ЗДСл. Липсата на такава правно – оценъчна дейност води до извод, че оспорената заповед е издадена в нарушение на материалния закон. Ако се приеме обратното, се стига до извод, че всяко едно действие или бездействие може да са определи като нарушение, без да е необходимо то да се квалифицира.

Принципно е вярна тезата на ответника, че И. извършва независима и обективна дейност, поради което неговите доклади представляват надеждни доказателства. Това обаче не означава, че докладите на Инспектората по чл. 46 от Закона за администрацията се ползват с предварително определена доказателствена сила. Установените в докладите на инспектората факти трябва да бъдат проверени и оценени отделно от компетентните органи в хода на дисциплинарното производство. Дисциплинарното производство, като вид административно производство, се подчинява на общите правила и принципи на административния процес. Съгласно чл. 7, ал. 2 АПК, на преценка подлежат всички факти и доводи от значение за случая. Съгласно чл. 7, ал. 3 АПК, истината за фактите се установява по реда и със средствата, предвидени в този кодекс. Доказателствата се събират служебно от административния орган, като в конкретния случай това задължение е било в полето на дисциплинарно наказващия орган, респ. в неговия помощен орган – Дисциплинарния съвет.

За пълнота на изложението трябва да се посочи, че настоящият състав не приема аргументите, изложени в писмената защита на адвокат Н. В., по отношение на правото на жалбоподателя да бъде изслушан. Съгласно чл. 93, ал. 1 ЗДСл дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства. Съгласно чл. 93, ал. 2 ЗДСл, когато дисциплинарно наказващият орган не е изслушал държавния служител или не е приел и обсъдил писмените му обяснения, съдът отменя дисциплинарното наказание, без да

разглежда спора по същество.

Съдът намира, че жалбоподателят е бил изслушан и формално неговите обяснения са били обсъдени. По делото като доказателство е представено писмо от Министъра на отбраната, в което е посочено, че в тридневен срок Й. има възможност да представи писмени обяснения. В писмото е посочено, че на 19.05.2023 г. в 9:30 ч. в МО ще бъдат изслушани обясненията на О. Й. и доказателствата по фактите и обстоятелствата, описани в доклад рег. № 21 – 38 – 433 / 05.08.2021 г. и доклад рег. № 05 – 06 – 2 / 07.04.2023 г. на Инспектората на МО. Съдът намира, че е спазена процедурата на чл. 93, ал. 1 ЗДСл.

Разпоредбата на чл. 96, ал. 2 от ЗДСл гласи, че дисциплинарният съвет изяснява фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение, както и изслушва при необходимост обясненията на държавния служител и обсъжда представените от него доказателства. Тоест изслушването на държавния служител от дисциплинарния съвет е правна възможност, която в случая не е води до ограничаване на правото на защита на О. Й.. В този смисъл не се приемат аргументите на адв. В., че в настоящия случай дисциплинарният съвет не се е свързал по никакъв начин с О. Й., нито е изискал от него писмени обяснения по отношение на Доклад рег. № 05 – 06 – 2 / 07.04.2023 г. / 21 на комисия от Инспектората на Министерството на отбраната, нито е изслушал Й. в хода на проверката на двата доклада. С писмо рег. № 21 – 38 – 433 / 08.09.2021 г. са поискани обяснения от страна на О. Й..

Настоящият състав не приема посоченото от адв. В. в жалбата, че не е спазена разпоредбата на чл. 95 от ЗДСл. В състава на дисциплинарния съвет трима от членовете са били с юридическо образование. Видно от представените доказателства това са: Н. Ч., В. Б. и М. С., като по делото са представени заверени копия от дипломите им. Те са представени в съдебно заседание от дата 10.10.2023 г. и са приети като част от доказателствата по делото.

Основателни са аргументите, изложени в писмената защита на адв. Н. В., че в мотивите на оспорената заповед липсва оценка на цялостното поведение на жалбоподателя О. Й.. Всъщност по отношение на наказаното лице е посочено единствено, че той няма награди и наказания.

За пълнота на изложението настоящият състав намира, че дори да се приеме, че е налице виновно неизпълнение на служебните задължения на О. Й., то същото не е в такава степен, че да обуславя налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание – уволнение. Така наложеното наказание се явява наложено в нарушение на принципа на съразмерност. Този принцип е установен в чл. 6 от АПК. Съгласно този принцип административните органи (в случая органът по назначаване) упражнява правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Съгласно чл. 6, ал. 2 от АПК, административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Наложено най-тежко наказание „уволнение“ по отношение на О. Й. се явява несъразмерно тежко на твърдяните дисциплинарни нарушения.

Основателни са аргументите, изложени в писмената защита на адв. Н. В., които с в насока на това, че в оспорената заповед не е посочено по какъв начин и конкретно кое задължение от функционалната характеристика е нарушил О. Й.. Не е посочено конкретно как той е трябвало да организира, ръководи и контролира дейността на дирекцията. Не са описани конкретните задължения, за да може да се прецени дали те са били нарушени, и ако са нарушени, дали това е станало виновно. От тази гледна

точка оспорената заповед се явява издадена при липса на мотиви.

Предвид изложеното, съдът намира, че заповедта е издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила – чл. 35 и чл. 36 АПК, при неизяснени безспорно факти и обстоятелства, при нарушение на материалния закон, както и при нарушение на целта на закона, поради което трябва да бъде отменена.

По отношение на разноските

На основание чл. 143, ал. 1 АПК жалбоподателят има право да му се заплатят направените разноски по делото. В хода на съдебното производство е представен списък по чл. 80 от ГПК от страна на адв. Н. В.. Представени са доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1000 (хиляда) лева; държавна такса в размер на 10 (десет) лева; депозит за вещо лице общо в размер на 600 (шестотин) лева. Общо разноските са в размер на 1610 лева. С оглед изхода на делото те трябва да се присъдят в полза на жалбоподателя.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София–град, 45 - ти състав, I –отделение,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на О. Ц. Й. Заповед № РД – 26 – 239 / 25.05.2023 г. на Министъра на отбраната, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното правоотношение с О. Й. на длъжност държавен експерт в отдел „Управление на държавните имоти“, главна дирекция „Инфраструктура на отбраната“, с ранг I старши, считано от датата на връчване на заповедта.

ОСЪЖДА Министерството на отбраната да заплати на О. Ц. Й., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] разноски по делото в размер общо на 1610 лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: